PP 2254.
ი 22/1581

კონსერვატორიის დიდი დარბაზი
თბილისი, 0108, გრიბოედოვის 8

Conservatoire GRAND HALL
8 GRIBOEDOV ST. TBILISI 0108 GEORGIA

TEL: 00995\32\922446; 934624; 997976
TEL-FAX: 00995\32\922447
E-mail: classica @classica. ge

ეროვნული ბიბლიოთეკა

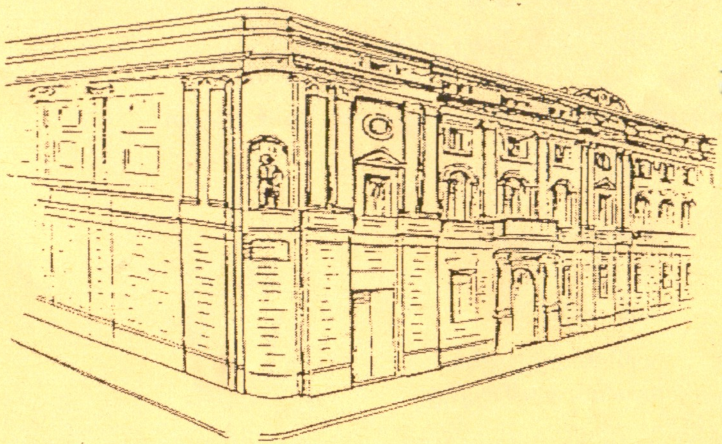

კონსერვატორიის

დიდი დარბაზი

June **21** ივნისი
2004

CONSERVATOIRE

GRAND HALL

ჟან ფილიპ რამო

პლატეა

კომიკური ოპერა პროლოგით და სამი აქტით

პლატეა	პოლ ანიუ
ფოლი, თალია	მირეი დელანში
თესპისი მერკური	იან ბერონი
იუპიტერი	ვენსან ლეტექსიე
იუნონა	დორის ლამპრეშტი
კითერონი სატირი	ლორან ნაური
ამური კლარინი	ვალერი გაბაი
მომუსი	ფრანკ ლეგერინელი

ლუვრის ორკესტრის და გუნდი; დირიჟორი – მარკ მინკოვსკი

მიზანსცენა და კოსტიუმები – ლორან პელი
დეკორაცია – შანტალ ტომასი
განათება – ჟოელ ადამსი
ქორეოგრაფია – ლორა სკოზი

ლუი XIV-ს დროინდელი მკაცრი კლასიციზმი შეცვალა ლუი XV-ს მსუბუქმა როკოკომ და ამიერიდან შესაძლებელი გახდა ანტიკური მითოლოგიისადმი კომიკური მიდგომა.
რამო ოფენბახის წინამორბედად გვევლინება.

<u>პროლოგი:</u> კომედიის გამომგონებელი თესპისი სატირისა და მენადეების, შემდგომ თალიასა და მომუსის თხოვნით მღერის. ის მოგვითხრობს როგორ კურნავს იუპიტერი თავის ცოლს იუნონას ეჭვიანობისაგან და „გროტესკული ეშმაკობის" ხერხით ცდილობს დაანახოს ადამიანებს საკუთარი ნაკლი.
<u>I აქტი:</u> განრისხებული იუპიტერი ცოლის ვნებების დასამშვიდებლად გამანადგურებელ ქარს უშვებს. კითერონის ეშმაკური აზრმა – იუპიტერისა და ჭაობის სასაცილო ნიმფას პლატეას ცრუ ქორწინებით - განკურნა იუნონა ეჭვიანობისაგან.
II აქტი: იუპიტერი პლატეას სანახავად ციდან ეშვება და ჯერ ვირად, შემდეგ კი ბუდ გადაიქცევა. პლატეა მოხიბლულია, იუპიტერი მას სიყვარულს უმხელს. ფოლია საქორწინო დღესასწაულის მოლოდინში ბრწყინვალე კონცერტს ხელმძღვანელობს.
<u>III აქტი:</u> ათენიდან მოშორებული იუნონა განრისხებული ბრუნდება. იუპიტერისა და პლატეას ქორწილი ახლოვდება. საქორწინო ფიცის დროს იუნონა ფარდას ახდის პატარძალს და მის დანახვაზე ეჭვები უქრება. ის იცინის და აპატიებს მეუღლეს.
პლატეა რჩება განწირული ღმერთებისაგან და ადამიანებისაგან თავის ერთადერთ თავშესაფარში, ჭაობში.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

Jean-Philippe Rameau

"Platée"

opéra comique en un prologue et trois actes (1745)

Platée	Paul Agnew
La Folie, Thalie	Mireille Delunsch
Thespis, Mercure	Yann Beuron
Jupiter	Vincent Le Texier
Junon	Doris Lamprecht
Cithéron, un satyre	Laurent Naouri
L'Amour, Clarine	Valérie Gabail
Momus	Franck Leguerinel

orchestre et chœur des Musiciens du Louvre direction: Marc Minkowski

mise en scène: Laurent Pelly
chorégraphie: Laura Scozzi
décors: Chantal Thomas
costumes: Laurent Pelly
lumières: Joël Adam

spectacle enregistré à l'Opéra National de Paris en février 2002

Le rococo léger de Louis XIV a pris le relais du classicisme austère de Louis X V et la mythologie antique peut désormais être traité de façon comique. Rameau précurseur d'Offenbach!

<u>Prologue</u>: Thespis, inventeur de la Comédie, chante à la demande des satyres et des ménades, puis de Thalie et Momus: qu'il raconte un spectacle afin de corriger les défauts des humains en se servant du mauvais exemple de dieux… Comment Jupiter guérit un jour la jalousie de l'irascible Junon par un "risible stratagème"

<u>Acte 1</u>: Junon en colère fait souffler sur le monde un vent terrible et dévastateur. Il faut calmer l'ire de l'épouse de Jupiter. Cithéron a une idée: dans un marais voisin règne Platée, naïade ridicule et en mal d'amour; que Jupiter feigne un amour fou pour elle et Junon, en la voyant, sera guérie de sa jalousie. Cithéron annonce au batracien la nouvelle. Le marais est en liesse.

<u>Acte 2</u>: Jupiter descend des cieux pour voir de plus près Platée; il se transforme en âne, puis en hibou. Platée est enchantée et Jupiter finit par lui faire sa déclaration. Célébration de ces fiançailles: la Folie vient diriger "le plus brillant des concerts".

<u>Acte 3</u>: Junon, éloignée à Athènes par un stratagème, revient furieuse. Le mariage de Platée et Jupiter approche… lentement, trop lentement pour la fiancée qui ne voit nulle part l'Amour, caricaturée par Momus grossièrement déguisé, ni les Trois Grâces, elles aussi dansées par de jeunes satyres! Au moment de la promesse de mariage, Junon surgit, dévoile la mariée et comprend la supercherie; elle rit et pardonne à son divin époux. Platée reste seule, trompée par les dieux, honnie pas les humains. Il ne lui reste plus que son marais, ultime refuge.